

Jag gillar verkligen Woodbrookes pedagogiska metoder. På Woodbrooke (WB) är man aldrig bara ett tomt kärl som skall fyllas med hjälp av långa, kloka föredrag. Nej, korta inputs och sedan kastas man in i gruppsamtal på olika vis, alltid i syfte att dela erfarenheter och berika varandra. Deltagarnas erfarenheter räknas som en tillgång och att aktivt få formulera sig och bli lyssnad på i en lugn och andaktsfull stämning, fördjupar, klargör och verkar helande.

Jag vill beskriva några av en rad utvecklade metoder att dela erfarenheter:

”discussion” – diskussion där alla gör sig beredda att lyssna, anpassa sin egen volym och ge och ta utrymme på ett balanserat sätt.

”creative listening” – de som lyssnar, lyssnar aktivt och kreativt, inte bara på det som sägs utan lika mycket på tystnaden mellan orden, där utsägbara hemligheter finns gömda;

”worship sharing” – en stund av stilla andakt där deltagarna ofta bär med sig en frågeställning in i tystnaden och sedan får möjlighet att ut ur tystnaden dela med sig av sina erfarenheter. De som lyssnar håller den som talar i ljuset dvs ger den talande sin varma kärleksfulla uppmärksamhet. Man talar en gång och lämnar lite utrymme mellan bidragen så att det sagda hinner sjunka in. Här upplever jag så ofta tystnadens möjligheter att berika och vara en skapande kraft i kommunikationen mellan människor.

Den djupaste formen av kommunikation sker kanske i andakten där vår egenvilja och egna föreställningar och önskningar genom andaktens fördjupning träder tillbaka. Gud kan tala fritt till vårt hjärta och ibland till övriga deltagare genom oss. Sådana budskap genomgår en noggrann prövning i vårt inre, är detta verkligen av Gud, innan det uttalas högt under andakten. Andaktslivet tränar oss och utvecklar vår förmåga till urskiljning (discernment) i sådana frågor. Andakten står i centrum på WB och alla aktiviteter strävar ytterst mot att vara olika former av andakt.

Torbjörn Söderquist